bowiem nie każde dziecko będzie korzystało ze wszystkich świadczeń, a jednocześnie zgodnie z postanowieniami przedmiotowej uchwały będzie musiało ponosić taką samą odpłatność.

Należy przy tym podkreślić, iż opłaty ustalone w oparciu o przepis art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty mają charakter cywilnoprawny, a zatem zastosowanie w tym przypadku znajduje zasada ekwiwalentności świadczeń, zgodnie z którą, opłatę wnosi się za konkretne świadczenie przekraczające podstawę programową i w relacji do konkretnych kosztów świadczenia usług wykraczających poza podstawę programową wychowania przedszkolnego. Zatem rodzice bądź opiekunowie prawni będą obowiązani do poniesienia opłaty w takiej części, w jakiej odpowiada to zakresowi świadczeń, z jakich skorzystało dziecko. Na uwagę zasługuje wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 czerwca 2006 r., sygn. akt IV SA/Wr 94/06, cyt.: „kierując się zasadą ekwiwalentności świadczeń opłatę za świadczenia przedszkoli publicznych wnosi się za konkretne świadczenia, przekraczające podstawę programową. W ustawie o systemie oświaty nie przewidziano pojęcia opłaty stałej". Charakter stały tej opłaty nie pozwala bowiem na weryfikację czy nie są nią objęte świadczenia bezpłatne, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy o systemie oświaty (por. również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 listopada 2008 r., sygn. akt IV SA/Gl 456/08).

Tymczasem, Rada Gminy Hażlach w § 1 kwestionowanej uchwały przyjęła postanowienie zmieniające wysokość opłaty stałej za świadczenia prowadzonych przez Gminę przedszkoli publicznych przekraczające podstawę programową. Zgodnie z treścią tego przepisu w § 1 zmienianego aktu w miejsce kwoty 55, 00 zł wpisano kwotę 80, 00 zł zaś w miejsce kwoty 30, 00 zł wpisano 55, 00 zł. Treść wskazanych unormowań nie pozwala na jednoznaczne ustalenie, za jakie świadczenia opłata będzie pobierana. Nie sposób również na podstawie przyjętego przepisu ustalić, jaki jest koszt poszczególnych świadczeń. Ponadto, ustalenie opłaty za niedookreślone świadczenia przedszkoli na sztywnym poziomie nie pozwala na kontrolę, czy w jej ramach mieszczą się wyłącznie świadczenia przekraczające podstawy programowe wychowania przedszkolnego. Należy mieć także na uwadze, iż żaden przepis ustawy o systemie oświaty nie przewiduje pojęcia „opłaty stałej". Uprawnienie rady gminy obejmuje jedynie ustalenie opłat za konkretne, indywidualnie wskazane świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych, przekraczające podstawę programową.

Należy zaznaczyć, że w obowiązującym stanie prawnym zachowuje aktualność wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 5 lutego 2008 r. (sygn. akt III SA/Wr 622/07). Sąd stwierdził, że powinność precyzowania przez rady gmin świadczeń udzielanych przez przedszkola i wysokości opłat odpowiadających każdemu z tych świadczeń jest oczywista z co najmniej dwóch powodów. Po pierwsze dlatego, że tylko w ten sposób można zweryfikować, czy opłatą nie są objęte świadczenia bezpłatne według art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy oświatowej, do którego to przepisu ustawodawca odesłał przecież wprost w ramach delegacji z art. 14 ust. 5 tej ustawy. Obecnie zakres takich bezpłatnych świadczeń wyznaczony jest przepisami przywołanego już rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. Obowiązek organizowania w tym zakresie bezpłatnego nauczania i wychowania oznacza, że gmina nie może pobierać od rodziców (opiekunów) dzieci korzystających z przedszkoli publicznych opłat za zajęcia, które mieszczą się w ramach wyznaczonych w załączniku Nr 1 do wspomnianego rozporządzenia MEN. Opłaty mogą zatem dotyczyć wyłącznie świadczeń w załączniku tym nie wymienionych.

Drugi powód, dla którego istnieje potrzeba konkretyzowania w uchwałach podejmowanych na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy oświatowej odpłatnych świadczeń przedszkoli (a także wysokości samych opłat w stosunku do każdego z takich świadczeń

dodatkowych), to czytelność usług opiekuńczo-wychowawczych i odpowiadający im cennik, co ma niebagatelne znaczenie dla rodziców (opiekunów) dziecka przy wyborze poszczególnych świadczeń dodatkowych (odpłatnych), odpowiadających jego potrzebom oraz ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Wobec powyższego stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały jest uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA ŚLĄSKI

Zygmunt Łukaszczyk

3007

WOJEWODA ŚLĄSKI

2009 -07- 15

Katowice, dnia
NP/II/0911/123/205/09

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Gminy Hażlach Nr XXV/243/09 z dnia 18 czerwca 2009 roku w sprawie określenia warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, warunków zwolnienia od opłat oraz trybu ich pobierania – jako sprzecznej z przepisem art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. Nr 64, poz. 593 ze zm.).

UZASADNIENIE

Wymieniona uchwała Rady Gminy Hażlach podjęta została w celu ustalenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz określenia warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat za te usługi i trybu ich pobierania. Uchwałę podjęto w oparciu o przepis art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej.

Z normatywnego charakteru przedmiotowej uchwały wynika konieczność formułowania jej postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, co oznacza, że w jej treści nie mogą znaleźć się regulacje nie znajdujące uzasadnienia w normie zawierającej delegację ustawową. Zgodnie z poglądem wyrażonym w uzasadnieniu orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 5 listopada 1986 roku, upoważnienie ustawowe podlega zawsze ścisłej, literalnej wykładni; domniemywanie objęcia upoważnieniem materii w nim nie wymienionych w drodze np. wykładni celowościowej nie może zasadniczo wchodzić w rachubę (orzeczenie TK z 05.11.1986 r., U5/86, publ. OTK 1986/1/1).

Tymczasem, w ocenie organu nadzoru, przekroczenie wskazanej delegacji ustawowej stanowią postanowienia zawarte w przepisach: § 1 pkt 1, 2 i 4 przedmiotowej uchwały. Wymaga podkreślenia, że § 1 pkt 1 uchwały określa tryb przyznawania wskazanych form pomocy. Do unormowania tego zagadnienia nie uprawnia art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej. Zatem Rada Gminy Hażlach nie była umocowana do objęcia zakresem przedmiotowej uchwały postanowień wskazujących organ właściwy do rozstrzygania w przedmiocie przyznawania usług opiekuńczych, jak również formę jego działania.

Z kolei w przepisie § 1 pkt .2 ppkt 1 uchwały Rada precyzyjnie określiła zakres specjalistycznych usług opiekuńczych, wskazując formy świadczenia tych usług. Należy zaznaczyć, że w ustawie o pomocy społecznej zdefiniowano pojęcie specjalistycznych usług opiekuńczych. Ponadto rodzaje tych usług zostały określone w rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 22 września 2005 r. (Dz.U. Nr 189, poz. 1598 ze zm.) w sprawie specjalistycznych usług opiekuńczych. Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy prawa miejscowego jest niedopuszczalne (por. wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003 r., sygn. akt II SA/Ka 1831/02, niepublikowany; wyrok NSA z dnia

19 sierpnia 2002 r., sygn. akt II SA/Ka 508/02, niepublikowany). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 października 1999 r. (sygn. akt II SA/Wr 1179/98, OSS 2000/1/17) zauważył, że „uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy".

Nadto w § 1 pkt 4 uchwały określona została maksymalna odpłatność za 1 godzinę usług opiekuńczych. Zamieszczenie wskazanego unormowania w treści przedmiotowej uchwały również uznać należy za działanie przekraczające delegację wynikającą z powołanego przepisu art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej, kształtującego kompetencję rady gminy do podjęcia uchwały. Z treści powołanego przepisu nie można bowiem wywieźć uprawnienia Rady Gminy do ustalenia odpłatności: za 1 godzinę świadczonych usług opiekuńczych i specjalistycznych w wysokości nieprzekraczającej 1, 5 % minimalnego wynagrodzenia za pracę. W konsekwencji za wadliwe uznać należy także postanowienie przyjęte w pkt 7 powołanego przepisu, zgodnie z którym wysokość opłaty za omawiane usługi ustalana jest od ceny za 1 godzinę usługi.

Na skutek wadliwości wskazanego unormowania, regulacja przyjęta w uchwale nie wyczerpuje w pełni dypozycji przepisu art. 50 ust. 6 w/w ustawy. Rada nie określiła bowiem wyczerpująco szczegółowych warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze. Przedmiotowa uchwała, ze względu na generalny i powszechny charakter jej unormowań oraz z uwagi na istnienie wyraźnego upoważnienia ustawowego do jej podjęcia, stanowi akt prawa miejscowego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy gminnej. Rada gminy obowiązana jest ściśle przestrzegać zakresu upoważnienia udzielonego przez ustawę do podjęcia przedmiotowego aktu. Uchwała rady gminy, będąca aktem prawa miejscowego, jest jednocześnie źródłem powszechnie obowiązującego prawa na obszarze danej gminy (art. 87 ust. 2 Konstytucji), musi zatem respektować zakres delegacji zawartej w aktach prawnych wyższego rzędu. Zatem niewyczerpujące unormowanie wspomnianej kwestii, skutkuje brakiem wypełnia dyspozycji w/w przepisu ustawy. Uchwała nie zawiera bowiem minimum postanowień, które zgodnie z zapisem ustawowym powinna określać, a zatem nie realizuje w pełni upoważnienia wynikającego ze wskazanego przepisu. Należy zaznaczyć, że brak określenia w uchwale elementów obligatoryjnych powoduje sprzeczność z prawem całego aktu (por. wyrok NSA z dnia 11 czerwca 2003 roku, sygn. akt II SA/Ka 472/03, niepubl.). Cytowany przepis jest bowiem normą o charakterze iuris cogentis, co oznacza, że niespełnienie którejkolwiek z przesłanek w nim wyrażonych skutkuje zawsze bezwzględną nieważnością aktu wydanego na jego podstawie.

Wobec powyższego stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały jest uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA ŚLĄSKI

Zygmunt Łukaszczyk

3008

WOJEWODA ŚLĄSKI

2009 -07- 31

Katowice,
NP/II/0911/144/225/09

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLIV/1031/2009 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie opłat za świadczenia przedszkoli prowadzonych przez Gminę Bielsko-Biała - jako niezgodnej z przepisem art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą na sesji w dniu 30 czerwca 2009 r. Rada Miejska w Bielsku-Białej ustaliła opłatę za świadczenia przedszkoli prowadzonych przez Gminę Bielsko-Biała.

Powołany w podstawie prawnej uchwały m. in. przepis art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty upoważnia radę gminy do ustalenia opłat za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych z uwzględnieniem art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, wedle którego przedszkola publiczne prowadzą bezpłatne nauczanie i wychowanie w zakresie, co najmniej podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Z kolei podstawa programowa została określona w art. 3 pkt 13 ustawy o systemie oświaty oraz doprecyzowana w załączniku Nr 1 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. z 2009 r. Nr 4, poz. 17). Nadto w § 10 ust. 2 pkt 1 załącznika Nr 1 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. Nr 61, poz. 624 ze zm.) określono, iż czas przeznaczony na realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego jest nie krótszy niż 5 godzin.

W świetle przywołanych przepisów, nie budzi wątpliwości kompetencja rady gminy do ustanowienia opłat za świadczenia w prowadzonych przez gminę przedszkolach publicznych, przy czym opłaty te mogą być ustalane tylko za świadczenia przekraczające minimum programowe wychowania przedszkolnego. Co do zasady przedszkola publiczne co najmniej w zakresie podstawy programowej wychowania przedszkolnego prowadzą bowiem bezpłatne nauczanie. Opłata ustalona przez Radę Miejską w Bielsku-Białej, w oparciu o przepis art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty, powinna wskazywać konkretne kwoty za konkretne świadczenia, bowiem nie każde dziecko będzie korzystało ze wszystkich świadczeń, a jednocześnie zgodnie z postanowieniami przedmiotowej uchwały będzie musiało ponosić taką samą odpłatność.

Należy przy tym podkreślić, iż opłaty ustalone w oparciu o przepis art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty mają charakter cywilnoprawny, a zatem zastosowanie w tym przypadku

znajduje zasada ekwiwalentności świadczeń, zgodnie z którą opłatę wnosi się za konkretne świadczenie przekraczające podstawę programową i w relacji do konkretnych kosztów świadczenia usług wykraczających poza podstawę programową wychowania przedszkolnego. Zatem rodzice bądź opiekunowie prawni będą obowiązani do poniesienia opłaty w takiej części, w jakiej odpowiada to zakresowi świadczeń, z jakich skorzystało dziecko. Na uwagę zasługuje wyrok Wojewódzkiego Sądu administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 czerwca 2006 r., sygn. akt IV SA/Wr 94/06, cyt. „kierując się zasadą ekwiwalentności świadczeń opłatę za świadczenia przedszkoli publicznych wnosi się za konkretne świadczenia, przekraczające podstawę programową. W ustawie o systemie oświaty nie przewidziano pojęcia opłaty stałej". Charakter stały tej opłaty nie pozwala bowiem na weryfikację czy nie są nią objęte świadczenia bezpłatne, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy o systemie oświaty (por. również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 listopada 2008 r., sygn. akt IV SA/Gl 456/08).

Tymczasem, ustalona przez Radę Miejską w Bielsku-Białej w § 3 ust. 2 kwestionowanej uchwały opłata za świadczenia prowadzonych przez Gminę przedszkoli publicznych jest sprzeczna z przepisem art. 14 ust. 5 wymienionej ustawy. W przepisie tym Rada ustaliła opłatę w dwóch formach do wyboru rodziców (opiekunów):

1) za godzinę opieki świadczonej codziennie poza godzinami przeznaczonymi na realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego, w wysokości 36 zł miesięcznie,
2) niezależnie od czasu pobytu dziecka w przedszkolu poza godzinami przeznaczonymi na realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego, w wysokości 164 zł miesięcznie.

Treść wskazanego wyżej unormowania nie pozwala na jednoznaczne ustalenie, za jakie świadczenia opłata będzie pobierana. Nie sposób również na podstawie przyjętego przepisu ustalić, jaki jest koszt poszczególnych świadczeń. Ponadto, ustalenie opłaty za niedookreślone świadczenia przedszkoli na sztywnym poziomie nie pozwala na kontrolę, czy w jej ramach mieszczą się wyłącznie świadczenia przekraczające podstawy programowe wychowania przedszkolnego. Należy mieć także na uwadze, iż żaden przepis ustawy o systemie oświaty nie przewiduje pojęcia „opłaty stałej". Uprawnienie rady gminy obejmuje jedynie ustalenie opłat za konkretne, indywidualnie wskazane świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych, przekraczające podstawę programową.

W związku z powyższym wątpliwość organu nadzoru budzi także unormowanie zawarte w § 2 ust. 1 niniejszej uchwały, z którego wynika, iż opłata za świadczenia publicznych przedszkoli prowadzonych przez Gminę obejmuje część kosztów zapewnienia dzieciom opieki poza godzinami przeznaczonymi na realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Podkreślić bowiem należy, iż świadczenie związane z zapewnieniem dzieciom opieki jest świadczeniem objętym bezpłatną podstawą wychowania przedszkolnego, co wynika z punktu 4 załącznika do rozporządzenia MEN z dnia 23 grudnia 2008 r.

Niedopuszczalne jest również określenie, w uchwale podjętej na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty, będącej aktem prawa miejscowego, rodzaju kosztów wchodzących w skład opłaty za świadczenia publicznych przedszkoli, jak uczyniła to rada w § 2 ust. 1 kwestionowanej uchwały, zgodnie z którym na koszty zapewnienia dzieciom opieki poza godzinami przeznaczonymi na realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego składają się wynagrodzenia nauczycieli sprawujących opiekę powyżej podstawy programowej oraz proporcjonalna część kosztów energii elektrycznej, cieplnej, gazu oraz wody. Na podstawie powołanego przepisu ustawy o systemie oświaty rada gminy uprawniona jest wyłącznie do określenia opłat za konkretne, indywidualnie wskazane świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych, przekraczające podstawę programową.

W tym miejscu należy również wskazać na unormowanie zawarte w § 6 wymienionej uchwały. W przepisie tym Rada postanowiła, iż „w przedszkolach dodatkowo ustala się opłatę za organizację zajęć ponadprogramowych, realizowanych na wniosek rodziców (opiekunów) dzieci uczęszczających do przedszkola (ust. 1). Na wniosek rodziców (opiekunów) – zgodnie z § 6 ust.

2 uchwały – dyrektor organizuje gimnastykę korekcyjną dla dzieci 6 letnich, przy czym część kosztów związanych z jej realizacją pokrywają rodzice (opiekunowie), w wysokości 10 zł miesięcznie, a pozostałe koszty ponosi gmina Bielsko-Biała. Z kolei w ust. 3 tegoż paragrafu Rada przewidziała możliwość organizowania w przedszkolu – na wniosek rodziców (opiekunów) – innych zajęć ponadprogramowych, w szczególności rytmiki, języków obcych, pod warunkiem pełnego pokrycia kosztów przez rodziców (opiekunów).
Określona w § 6 ust. 2 wysokość opłaty za zorganizowaną w przedszkolu gimnastykę korekcyjną dla dzieci 6 letnich niewątpliwie realizuje delegację wynikającą z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty. Gimnastykę korekcyjną można bowiem zaliczyć do świadczeń przekraczających podstawę programową wychowania przedszkolnego. Jednakże pozostawienie w obrocie prawnym wyłącznie powyższego zapisu uchwały wypaczałoby intencję uchwałodawcy. Zamiarem rady było bowiem wprowadzenie innej odpłatności.
Dodatkowo należy wskazać, iż w § 6 ust. 3 niniejszej uchwały Rada Gminy przewidziała możliwość zorganizowania w przedszkolu innych zajęć ponadprogramowych, w szczególności rytmiki, języków obcych. Wymieniając powyższe świadczenia, które niewątpliwie można zaliczyć do świadczeń przekraczających podstawę programową wychowania przedszkolnego, Rada powinna ustalić wysokość opłaty ponoszonej za wskazane świadczenia, a zatem zarówno za rytmikę, jak i język obcy. Ponadto za niedopuszczalne należy uznać nadanie tej regulacji charakteru otwartego, jak uczyniła to Rada w § 6 ust. 3 uchwały poprzez użycie sformułowania „w szczególności. Regulacja taka nie realizuje bowiem delegacji wynikającej z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty.

Należy zaznaczyć, że w obowiązującym stanie prawnym zachowuje aktualność wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 5 lutego 2008 r. (sygn. akt III SA/Wr 622/07). W wyroku tym Sąd stwierdził, że powinność precyzowania przez rady gmin świadczeń udzielanych przez przedszkola i wysokości opłat odpowiadających każdemu z tych świadczeń jest oczywista z co najmniej dwóch powodów. Po pierwsze dlatego, że tylko w ten sposób można zweryfikować, czy opłatą nie są objęte świadczenia bezpłatne według art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy oświatowej, do którego to przepisu ustawodawca odesłał przecież wprost w ramach delegacji z art. 14 ust. 5. Obecnie zakres takich bezpłatnych świadczeń wyznaczony jest przepisami przywołanego już rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. Obowiązek organizowania w tym zakresie bezpłatnego nauczania i wychowania oznacza, że gmina nie może pobierać od rodziców (opiekunów) dzieci korzystających z przedszkoli publicznych opłat za zajęcia, które mieszczą się w ramach wyznaczonych w załączniku Nr 1 do wspomnianego rozporządzenia MEN. Opłaty mogą zatem dotyczyć wyłącznie świadczeń w załączniku tym nie wymienionych (np. za naukę języków obcych). Drugi powód, dla którego istnieje potrzeba konkretyzowania w uchwałach podejmowanych na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy oświatowej odpłatnych świadczeń przedszkoli (a także wysokości samych opłat w stosunku do każdego z takich świadczeń dodatkowych), to czytelność usług opiekuńczo-wychowawczych i odpowiadający im cennik, co ma niebagatelne znaczenie dla rodziców (opiekunów) dziecka przy wyborze poszczególnych świadczeń dodatkowych (odpłatnych), odpowiadających potrzebom dziecka oraz ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

W § 5 niniejszej uchwały Rada Miejska w Bielsku-Białej uregulowała kwestie związane z ustalaniem opłat za wyżywienie dziecka w przedszkolu. Przyjmując powyższe regulacje Rada przekroczyła kompetencje wynikające z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty. Trzeba bowiem tutaj wskazać, iż zgodnie z art. 67a ust. 2 wskazanej wyżej ustawy ustalenie zasad korzystania ze stołówki w szkołach (przedszkolach), w tym wysokość opłat należy do uprawnień dyrektora szkoły. Zatem to dyrektor przedszkola, a nie rada gminy może wypowiadać się w kwestii odpłatności i zasad korzystania z wyżywienia przez dzieci. Wobec powyższego regulacja przyjęta przez Radę nie może być uznana za zgodną z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty.

Za niezgodą z prawem należy uznać również regulację zawartą w § 7 kwestionowanej uchwały. W przepisie tym Rada przyjęła, iż „nieobecność dziecka w przedszkolu nie zwalnia rodziców (opiekunów) z obowiązku ponoszenia opłat za świadczenia przekraczające realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego, za wyjątkiem opłaty za żywienie, która podlega zwrotowi w kolejnym miesiącu rozliczeniowym". W ocenie organu nadzoru, zarówno względy prawne, jak i ekonomiczne nie uzasadniają tego rodzaju regulacji. Niedopuszczalnym jest pozbawienie możliwości zwrotu opłaty w przypadku faktycznego nieskorzystania przez dziecko z danego rodzaju świadczeń. Brak świadczenia ze strony gminy (przedszkola), a pobranie opłaty od rodziców (opiekunów) dzieci, uczęszczających do przedszkola, lecz nieobecnych w danym czasie, narusza w tym przypadku zasadę ekwiwalentności świadczeń. Zgodnie z tą zasadą opłatę wnosi się za konkretne świadczenia, przekraczające podstawę programową i w relacji do konkretnych kosztów świadczenia usług, wykraczających poza podstawę programową wychowania przedszkolnego. Ponadto, o czym była mowa wyżej, rada gminy nie ma kompetencji do wypowiadania się w kwestii dotyczącej opłat za żywienie, w tym, również dotyczącej jest zwrotu w przypadku nieobecności dziecka w przedszkolu.

Z uwagi na powyższe stwierdzenie nieważności uchwały Nr XLIV/1031/2009 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej jest uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia

wz. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

Stanisław Dąbrowa
I WICEWOJEWODA

3009

WOJEWODA ŚLĄSKI

Katowice, 2009 -07- 31
NP/II/0911/146/221/09

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXVI/150/09 Rady Gminy Gilowice z dnia 26 czerwca 2009 r. w sprawie ustalenia opłaty za świadczenia prowadzonych przez Gminę Gilowice przedszkoli publicznych przekraczającej minimum programowe - jako niezgodnej z przepisem art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą na sesji w dniu 26 czerwca 2009 r. Rada Gminy Gilowice ustaliła opłatę za świadczenia prowadzonych przez Gminę Gilowice przedszkoli publicznych przekraczającej minimum programowe.

Powołany w podstawie prawnej uchwały m. in. przepis art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty upoważnia radę gminy do ustalenia opłat za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych z uwzględnieniem art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, wedle którego przedszkola publiczne prowadzą bezpłatne nauczanie i wychowanie w zakresie, co najmniej podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Z kolei podstawa programowa została określona w art. 3 pkt 13 ustawy o systemie oświaty oraz doprecyzowana w załączniku Nr 1 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. z 2009 r. Nr 4, poz. 17). Nadto w § 10 ust. 2 pkt 1 załącznika Nr 1 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. Nr 61, poz. 624 ze zm.) określono, iż czas przeznaczony na realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego jest nie krótszy niż 5 godzin.

W świetle przywołanych przepisów, nie budzi wątpliwości kompetencja rady gminy do ustanowienia opłat za świadczenia w prowadzonych przez gminę przedszkolach publicznych, przy czym opłaty te mogą być ustalane tylko za świadczenia przekraczające minimum programowe wychowania przedszkolnego. Co do zasady przedszkola publiczne co najmniej w zakresie podstawy programowej wychowania przedszkolnego prowadzą bowiem bezpłatne nauczanie. Opłata ustalona przez Radę Gminy Gilowice, w oparciu o przepis art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty, powinna wskazywać konkretne kwoty za konkretne świadczenia, bowiem nie każde dziecko będzie korzystało ze wszystkich świadczeń, a jednocześnie zgodnie z postanowieniami przedmiotowej uchwały będzie musiało ponosić taką samą odpłatność.

Należy przy tym podkreślić, iż opłaty ustalone w oparciu o przepis art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty mają charakter cywilnoprawny, a zatem zastosowanie w tym przypadku znajduje zasada ekwiwalentności świadczeń, zgodnie z którą opłatę wnosi się za konkretne świadczenie przekraczające podstawę programową i w relacji do konkretnych kosztów świadczenia usług wykraczających poza podstawę programową wychowania przedszkolnego. Zatem rodzice bądź opiekunowie prawni będą obowiązani do poniesienia opłaty w takiej części,

w jakiej odpowiada to zakresowi świadczeń, z jakich skorzystało dziecko. Na uwagę zasługuje wyrok Wojewódzkiego Sądu administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 czerwca 2006 r., sygn. akt IV SA/Wr 94/06, cyt. „kierując się zasadą ekwiwalentności świadczeń opłatę za świadczenia przedszkoli publicznych wnosi się za konkretne świadczenia, przekraczające podstawę programową. W ustawie o systemie oświaty nie przewidziano pojęcia opłaty stałej". Charakter stały tej opłaty nie pozwala bowiem na weryfikację czy nie są nią objęte świadczenia bezpłatne, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy o systemie oświaty (por. również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 listopada 2008 r., sygn. akt IV SA/Gl 456/08).

Tymczasem, Rada Gminy Gilowice w § 3 ust. 1 kwestionowanej uchwały wprowadziła opłatę stałą za świadczenia prowadzonych przez Gminę przedszkoli publicznych. Zgodnie z treścią tego przepisu „za zajęcia opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne, o których mowa w § 1 ust. 2, ustala się odpłatność miesięczną, w wysokości 90 zł miesięcznie na dziecko". Z kolei w ust. 2 omawianego przepisu wskazano, iż świadczenia opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne obejmują: 1) sprawowanie opieki, 2) rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej, 3) zabawy ruchowe na świeżym powietrzu, 4) zabawy ruchowe wewnątrz przedszkola, 5)upowszechnianie form aktywnego wypoczynku, 6) wspomaganie indywidualnego rozwoju dziecka, 7) organizowanie zajęć i konkursów plastycznych, 8) organizowanie zajęć i konkursów umuzykalniających, 9) udzielanie dzieciom pomocy psychologiczno-pedagogicznej, 10) zapewnienie możliwości leżakowania, 11) korzystanie z zabawek rozwijających zdolności manualne, 12) prowadzenie obserwacji pedagogicznych mających na celu poznanie i zabezpieczenie potrzeb rozwojowych dzieci oraz udokumentowanie tych obserwacji.

Treść wskazanych wyżej unormowań nie pozwala na jednoznaczne ustalenie, za jakie świadczenia opłata będzie pobierana. Nie sposób również na podstawie przyjętego przepisu ustalić, jaki jest koszt poszczególnych świadczeń. Ponadto, ustalenie opłaty za niedookreślone świadczenia przedszkoli na sztywnym poziomie nie pozwala na kontrolę, czy w jej ramach mieszczą się wyłącznie świadczenia przekraczające podstawy programowe wychowania przedszkolnego. Należy mieć także na uwadze, iż żaden przepis ustawy o systemie oświaty nie przewiduje pojęcia „opłaty stałej". Uprawnienie rady gminy obejmuje jedynie ustalenie opłat za konkretne, indywidualnie wskazane świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych, przekraczające podstawę programową.

W związku z powyższym wątpliwość organu nadzoru budzi również wprowadzenie opłat za świadczenia wymienione w § 3 ust. 2 przedmiotowej uchwały, których zakres pokrywa się z zakresem świadczeń objętych bezpłatną podstawą programową wychowania przedszkolnego. I tak np. można wskazać, iż wymienione w § 3 ust. 2 pkt 1 uchwały świadczenie związane ze sprawowaniem opieki zostało wymienione w części załącznika Nr 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. zatytułowanej „zalecane warunki i sposób realizacji w punkcie 4, świadczenia, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 2-5 zostały wymienione w ust. 1 pkt 2, ust. 5 pkt 4, ust. 7 pkt 2, ust. 10 wymienionego załącznika, wspomaganie indywidualnego rozwoju dziecka wymieniono w ust. 13 w/w załącznika, z kolei organizowanie zajęć i konkursów plastycznych i umuzykalniających wymieniono odpowiednio w ust. 9 i 8 w/w załącznika.

Należy zaznaczyć, że w obowiązującym stanie prawnym zachowuje aktualność wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 5 lutego 2008 r. (sygn. akt III SA/Wr 622/07). W wyroku tym Sąd stwierdził, że powinność precyzowania przez rady gmin świadczeń udzielanych przez przedszkola i wysokości opłat odpowiadających każdemu z tych świadczeń jest oczywista z co najmniej dwóch powodów. Po pierwsze dlatego, że tylko w ten sposób można zweryfikować, czy opłatą nie są objęte świadczenia bezpłatne według art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy oświatowej, do którego to przepisu ustawodawca odesłał przecież wprost w ramach delegacji z art. 14 ust. 5. Obecnie zakres takich bezpłatnych świadczeń wyznaczony jest przepisami przywołanego już rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia

2008 r. Obowiązek organizowania w tym zakresie bezpłatnego nauczania i wychowania oznacza, że gmina nie może pobierać od rodziców (opiekunów) dzieci korzystających z przedszkoli publicznych opłat za zajęcia, które mieszczą się w ramach wyznaczonych w załączniku Nr 1 do wspomnianego rozporządzenia MEN. Opłaty mogą zatem dotyczyć wyłącznie świadczeń w załączniku tym nie wymienionych (np. za naukę języków obcych). Drugi powód, dla którego istnieje potrzeba konkretyzowania w uchwałach podejmowanych na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy oświatowej odpłatnych świadczeń przedszkoli (a także wysokości samych opłat w stosunku do każdego z takich świadczeń dodatkowych), to czytelność usług opiekuńczo-wychowawczych i odpowiadający im cennik, co ma niebagatelne znaczenie dla rodziców (opiekunów) dziecka przy wyborze poszczególnych świadczeń dodatkowych (odpłatnych), odpowiadających potrzebom dziecka oraz ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Za niezgodną z prawem należy uznać regulację zawartą w § 4 ust. 4 przedmiotowej uchwały. Zgodnie z tym przepisem zwolnienie z odpłatności za świadczenia przysługuje w przypadku usprawiedliwionej nieobecności dziecka spowodowanej pobytem w szpitalu lub sanatorium przez co najmniej miesiąc. Przepisem tym Rada Gminy dokonała zróżnicowania zwolnienia z odpłatności za świadczenia prowadzonego przedszkola publicznego ze względu na przyczynę nieobecności dziecka w przedszkolu (tj. pobyt w szpitalu lub sanatorium) i to w połączeniu ze wskazaną przez radę określoną długością trwania tej nieobecności (tj. co najmniej miesiąc), co narusza konstytucyjną zasadę równości wobec prawa. Zgodnie z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 - zwanej dalej Konstytucją). Według art. 32 ust. 1 Konstytucji wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Zasada równości wyrażona w tym przepisie oznacza, że wszystkie podmioty charakteryzujące się daną cechą istotną w równym stopniu mają być traktowane równo, tzn. według jednakowej miary, bez zróżnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących (z orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego: K. 17/95, OTK ZU 1995, nr 3, poz. 18, s. 177, podobnie: K. 7/98, OTK ZU 1998, nr 6, poz. 96, s. 505). Przyjmując powyższy zapis Rada pozbawiła zatem możliwości zwrotu opłaty za świadczenia rodziców dzieci, które były nieobecne w przedszkolu z powodu innego niż pobyt w szpitalu lub sanatorium. Naruszyła tym samym zasadę równego traktowania podmiotów prawa posiadających tę samą wspólną cechę, istotną dla regulacji.
Ponadto należy zaznaczyć, iż zarówno względy prawne, jak i ekonomiczne nie uzasadniają tego rodzaju regulacji. Niedopuszczalnym jest pozbawienie możliwości zwrotu opłaty w przypadku faktycznego nieskorzystania przez dziecko z danego rodzaju świadczeń i to bez względu na rodzaj choroby, czy fakt przebywania w szpitalu lub sanatorium. Brak świadczenia ze strony gminy (przedszkola), a pobranie opłaty od rodziców (opiekunów) dzieci, uczęszczających do przedszkola, lecz nieobecnych w danym czasie, narusza również zasadę ekwiwalentności świadczeń. Zgodnie z tą zasadą opłatę wnosi się za konkretne świadczenia, przekraczające podstawę programową i w relacji do konkretnych kosztów świadczenia usług, wykraczających poza podstawę programową wychowania przedszkolnego.

Z uwagi na powyższe stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXXVI/150/09 Rady Gminy Gilowice jest uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia

wz. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

Stanisław Dąbrowa
I WICEWOJEWODA

3010

WOJEWODA ŚLĄSKI

Katowice, 16 SIE 2009
NP/II/0911/132/212/09

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLI/707/2009 Rady Miejskiej w Będzinie z 9 czerwca 2009r. w sprawie ustalenie opłat za świadczenia w przedszkolach prowadzonych przez miasto Będzin, jako niezgodnej z art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Będzinie, działając w oparciu m.in. o art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz o art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty, określiła zasady odpłatności za świadczenia udzielane przez przedszkola, dla których organem prowadzącym jest Miasto Będzin.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że stosownie do art. 6 ustawy o systemie oświaty publiczne przedszkole i publiczna forma wychowania przedszkolnego charakteryzują się tym, że zapewniają bezpłatne nauczanie i wychowanie w zakresie odpowiednio: co najmniej podstawy programowej – w przypadku przedszkola albo podstawy programowej lub wybranej części tej podstawy – w przypadku publicznej formy wychowania przedszkolnego. Wykładnia a contrario art. 6 ustawy o systemie oświaty pozwala przyjąć, iż nie jest wykluczone odpłatne udzielanie świadczeń wykraczających poza podstawę programową wychowania przedszkolnego. Normę kompetencyjną zezwalającą wprost na ustanowienie opłat zawiera art. 14 ust. 5 tej samej ustawy, który stanowi, że opłaty za świadczenia prowadzonych przez gminę publicznych przedszkoli ustala rada gminy, a w przypadku innych przedszkoli publicznych – organy prowadzące te przedszkola. Przepis ten zawiera podstawę do wydania aktu prawa miejscowego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Wprawdzie dotychczas sądy administracyjne nie wypowiedziały się jednoznacznie

i wprost na temat charakteru prawnego opłat za świadczenia udzielane przez publiczne przedszkola, to tezy wyrażone w niektórych orzeczeniach przemawiają za trafnością wykładni zgodnie z którą brak jest podstaw do przypisywania cech daniny publicznej opłatom za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli. Opłaty te należy bowiem traktować jako ceny za usługi – wynagrodzenie za określone świadczenia, które powinny być ustalane w oparciu o kalkulację ekonomiczną kosztów ponoszonych przez przedszkole w związku z ich udzielaniem, a także z uwzględnieniem zasady ekwiwalentności świadczeń. Przykładowo Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z 5 lutego 2008 r. (III SA/Wr 622/07; publ.: OwSS z 2008 r., Nr 2, s. 43), odnosząc się do powodów uzasadniających konkretyzowanie w uchwałach, za jakie świadczenia wprowadza się opłaty, stwierdził, że jednym z nich jest czytelność usług opiekuńczo-wychowawczych i odpowiadający im cennik, co ma niebagatelne znaczenie dla rodziców (opiekunów) dziecka przy wyborze poszczególnych świadczeń dodatkowych (odpłatnych), odpowiadających jego potrzebom oraz ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Z kolei ten sam sąd w wyroku z 30 maja 2007 r. (IV SA/Wr 122/07; publ. Dz. Urz. Woj. Dolnośl. z 2007 r. Nr 286, poz. 3581) stwierdził m.in., że sposób ustalenia odpłatności winien być przekonujący, oparty choćby na kalkulacji ekonomicznej, a argumentacja za nim przemawiająca racjonalna i stosownie uzasadniona.

Z uwagi na to, że rada gminy nie może ustalać opłat za pobyt dziecka w przedszkolu publicznym, jeżeli realizuje ono jedynie podstawy programowe, to - chcąc prawidłowo wypełnić delegację z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty - w uchwale należy wskazać po pierwsze, że opłaty dotyczą świadczeń wykraczających poza podstawę programową, po drugie zaś określić szczegółowo, za jakiego rodzaju świadczenia ta opłata jest pobierana.

Konieczność wyraźnego określenia, co proponowane jest w zamian za wnoszoną opłatę, wyklucza w zasadzie żądanie opłaty o charakterze stałym i zryczałtowanym. Opłata ponoszona w konkretnym wypadku, wyliczona na podstawie uchwały ją ustalającej, ma zależeć więc od rozmiaru i charakteru dodatkowych usług opiekuńczo-wychowawczych świadczonych przez konkretne przedszkole publiczne dla konkretnego dziecka.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym wielokrotnie podkreślano, że uchwalona na mocy art. 14 ust. 5 ustawy opłata nie może mieć charakteru stałego, wynika z niej bowiem wówczas obowiązek jej ponoszenia w każdym przypadku uczęszczania przez dziecko do przedszkola, bez uwzględnienia przy tym rodzaju świadczeń, ich jakości czy czasu trwania (tak m.in. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 5 lutego 2008 r. sygn. akt III SA/Wr 622/07, baza LEX, III SA/Gd 476/08 - Wyrok WSA w Gdańsku, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Tymczasem w kwestionowanej przez organ nadzoru uchwale wprawdzie zaznaczono,

że odpłatne są usługi wykraczające poza podstawę programową, jednakże przyjęta w § 1 uchwały konstrukcja opłaty wskazuje na jej ryczałtowy charakter. Dodatkowo wysokość opłaty uzależniono od ilości godzin spędzonych przez dziecko w przedszkolu. W praktyce więc przedmiotowa opłata nie jest związana z tym, z jakich świadczeń korzysta konkretny wychowanek przedszkola.

W § 1 ust. 2 określono katalog usług, które – zdaniem Rady Miejskiej w Będzinie – wykraczają poza podstawę programową wychowania przedszkolnego. Jak stwierdzono w tym przepisie świadczenia te obejmują: sprawowanie opieki nad dziećmi, organizowanie gier i zabaw ruchowych, konkursów, zajęć rozwijających zainteresowania plastyczne i teatralne oraz zajęć tematycznych wspomagających wszechstronny rozwój emocjonalny i społeczny dziecka.

Ponieważ z treści § 5 przedmiotowej uchwały wynika, iż wchodzi ona w życie z mocą obowiązującą od 1 września 2009 roku, przy kwalifikowaniu poszczególnych świadczeń realizowanych przez przedszkola, jako wykraczające poza podstawę programową brać trzeba pod uwagę treść Załącznika nr 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. z 2009r. Nr 4 , poz. 17), zwanego dalej "rozporządzeniem". Przepis § 3 rozporządzenia stanowi, że podstawę programową wychowania przedszkolnego dla przedszkoli, oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz innych form wychowania przedszkolnego, określoną w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia, stosuje się, począwszy od roku szkolnego 2009/2010.

Analizując katalog świadczeń dodatkowych (§ 1 ust. 2 uchwały), za które gmina Będzin ustaliła opłaty stwierdzić należy, iż usługi te zbieżne są z celami wychowania przedszkolnego, określonymi w podstawie programowej, w szczególności z celami określonymi w punktach 1, 6, 7 i 8 tej podstawy. Biorąc pod uwagę, że obowiązek bezpłatnego nauczania i wychowania w publicznym przedszkolu dotyczy co najmniej podstawy programowej, za wysoce wątpliwą należy uznać możliwość pobierania opłat za tego rodzaju usługi.

W ocenie organu nadzoru niedopuszczalnym jest również wprowadzenie w przedmiotowej uchwale przepisów określonych w § 1 ust. 3 i § 2 uchwały regulujących kwestie związane ze zwrotem opłat oraz warunki ich obniżania, bowiem przepis z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty stanowi upoważnienie dla rady gminy do ustalenia **opłat** za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych, nie zaś ustalania zasad ponoszenia tej odpłatności. Tymczasem wskazane wyżej postanowienia zaskarżonej uchwały stanowią bezsprzecznie zasady płatności za korzystanie z usług świadczonych przez gminne przedszkole, a tym samym ich wprowadzenie wykracza poza kompetencje rady gminy. Materia ta, w opinii organu nadzoru,

winna być uregulowana w umowie o świadczeniu usług przez dane przedszkole, zawieranej między rodzicami (opiekunami prawnymi) dziecka a dyrektorem przedszkola.

Z uwagi na wymienione nieprawidłowości stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały jest zasadne i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA ŚLĄSKI

Zygmunt Łukaszczyk

3011

INFORMACJA
o decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr OCC/272-ZTO/1256/W/OKA/2009/KR

W dniu 10 sierpnia 2009 r., na wniosek Elektrowni Chorzów Spółka Akcyjna z siedzibą w Chorzowie (zwanej dalej „Koncesjonariuszem"), przy ul. M. Skłodowskiej-Curie 3, 41-503 Chorzów, została zmieniona koncesja na obrót ciepłem tego przedsiębiorstwa energetycznego.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 13 września 2000 r. Nr OCC/272/1256/W/3/2000/BP zmienioną decyzją z dnia 25 marca 2004 r., Nr OCC/272A/1256/W/OKA/2004/PP, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki [zwany dalej: „Prezesem URE") udzielił przedsiębiorcy – Elektrownia Chorzów Spółka Akcyjna z siedzibą w Chorzowie, koncesji na obrót ciepłem, na okres od 20 września 2000 r. do 20 września 2010 r., określając w niej między innymi przedmiot i zakres działalności objętej koncesją.

W dniu 16 marca 2009 r. wpłynęło pismo Koncesjonariusza, w którym wniósł on o przedłużenie ważności koncesji na obrót ciepłem.

Pismo Koncesjonariusza zostało uznane za wniosek o zmianę decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 13 września 2000 r., Nr OCC/272/1256/W/3/2000/BP zmienionej decyzją z dnia 25 marca 2004 r., Nr OCC/272A/1256/W/OKA/2004/PP, o którym mowa w art. 155 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Zgodnie z tym przepisem decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

W myśl art. 39 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne może złożyć wniosek o przedłużenie ważności koncesji, nie później niż na 18 miesięcy przed jej wygaśnięciem. W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego Koncesjonariusz został wezwany do przedstawienia informacji niezbędnych do dokonania zmiany, co uczynił wyrażając jednocześnie zgodę na dokonanie niezbędnych (oprócz zmiany terminu ważności koncesji] zmian dotyczących warunków prowadzenia działalności określonej w koncesji na obrót ciepłem oraz brzmienia punktu „Przedmiot i zakres działalności".

Okres ważności ww. koncesji został przedłużony do dnia 31 grudnia 2025 r., zgodnie z wnioskiem Koncesjonariusza i art. 36 ustawy – Prawo energetyczne.

Po analizie stanu faktycznego, wniosek o zmianę ww. decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki został uznany za uzasadniony.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

DYREKTOR
Południowego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Katowicach

Marek Miśkiewicz

3012

INFORMACJA
o decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr PCC/79-ZTO-A/223/W/OKA/2009/PS

W dniu 10 sierpnia 2009 r. na wniosek Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Cieplnej „Ciepło" Sp. z o.o. z siedzibą w Skoczowie została zmieniona koncesja na przesyłanie i dystrybucję ciepła posiadana przez to przedsiębiorstwo energetyczne.

Uzasadnienie:

Decyzją z dnia 21 września 1998 r.: nr PCC/79/223/U/3/98/JB ze zmianami Prezes Urzędu Regulacji Energetyki udzielił ww. przedsiębiorcy koncesji na przesyłanie i dystrybucję ciepła na okres do 30 września 2018 r.(określając przedmiot i zakres działalności objętej koncesją.

Pismem z dnia 17 czerwca 2009 r. Koncesjonariusz wniósł o zmianę koncesji na przesyłanie i dystrybucję ciepła w punkcie 1 „PRZEDMIOT I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI" w związku z koniecznością dostosowania określonego w koncesji brzmienia przedmiotu i zakresu działalności do aktualnego stanu faktycznego, w kontekście udzielenia temu przedsiębiorcy, decyzją z dnia 10 czerwca 2009 r., Nr OCC/343/223/W/OKA/2009/PS, koncesji na obrót ciepłem.

Po ustaleniu stanu faktycznego, wniosek o zmianę ww. decyzji został uznany za uzasadniony i Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zmienił swoją decyzję w sprawie udzielenia koncesji na przesyłanie i dystrybucję ciepła.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

DYREKTOR
Południowego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Katowicach

Marek Miśkiewicz

3013

INFORMACJA
o decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki WCC/958H/1883/W/OKA/2009/AM

W dniu 11 sierpnia 2009 r. na wniosek Południowego Koncernu Energetycznego Spółka Akcyjna z siedzibą w Katowicach, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zwany dalej: „Prezesem URE") zmienił koncesję na wytwarzanie ciepła udzieloną temu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie:

Decyzją z dnia 15 stycznia 2001 r., Nr WCC/958/1883/W/1/2/2001/MS (ostatnia zmiana z dnia 7 sierpnia 2006 r., Nr WCC/958G/1883/W/OKA/2006/PP) Prezes URE udzielił przedsiębiorcy – Południowy Koncern Energetyczny Spółka Akcyjna z siedzibą w Katowicach, koncesji na wytwarzanie ciepła na okres do dnia 20 stycznia 2031 r. Następnie w dniu 15 kwietnia 2009 r. wpłynął wniosek przedsiębiorcy (z dnia 9 kwietnia 2009 r.) o zmianę koncesji na wytwarzanie ciepła w związku z wycofaniem z eksploatacji i skreśleniem z ewidencji UDT części majątku wytwórczego zainstalowanego w Elektrowni Łagisza w Będzinie (kotła wodnego wraz z instalacjami towarzyszącymi oraz stacji ciepłowniczej] i w Elektrowni Blachownia w Kędzierzynie-Koźlu (kotła parowego).
Po analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego wniosek o zmianę wyżej wymienionej decyzji został uznany za uzasadniony i Prezes URE zmienił swoją decyzję w sprawie udzielenia koncesji na wytwarzanie ciepła.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

DYREKTOR
Południowego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Katowicach

Marek Miśkiewicz

Uwaga P.T. Prenumeratorzy
Dziennika Urzędowego Województwa Śląskiego

Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach
informuje, że przyjmowane są zgłoszenia na prenumeratę
Dziennika Urzędowego Województwa Śląskiego.

Zgłoszenia proszę kierować na adres:
Zakład Obsługi Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego
Katowice, ul. Jagiellońska 25.

Wszelkich informacji o prenumeracie udziela Zespół ds. Poligrafii Zakładu Obsługi
Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, ul. Jagiellońska 25
pok. 20, tel. 20-77-720 w godzinach od 8^{00} - 15^{00}

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać w Zespole ds. Poligrafii
Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego pok. 20, Katowice, ul. Jagiellońska 25.

Informacje
o Dziennikach Urzędowych
Województwa Śląskiego
znajdują się na stronie Internetowej
Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego
w Katowicach

www.katowice.uw.gov.pl

Wydawca: Wojewoda Śląski
Redakcja: Wydział Nadzoru Prawnego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego
Katowice, ul. Jagiellońska 25, tel. 207-74-95, e-mail: rdu@katowice.uw.gov.pl
Skład, druk i rozpowszechnianie: Poligrafia Zakładu Obsługi Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach,
tel. 207-77-20, e-mail: zo_poligrafia@katowice.uw.gov.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Śląskiego w Poligrafii Zakładu Obsługi Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

ISSN 1643-2800 **Cena 34,00 zł** (w tym 7% VAT)